

gik venstre med til det, mens de konservative stadig fandt det for vidtgående.

I den efterfølgende redegørelse for lovens indhold, særlig dens nye bestemmelser, er der gjort opmærksom på en del af de ændringer, som blev foretaget under lovforslagets behandling på rigsdagen i indeværende samling. Tillige peges der på nogle af de væsentligste afvigelser fra den hidtil gældende ordning.

Af bestemmelserne i §§ 1—5 skal anføres følgende:

Af de faste ejendomme skal der som hidtil (jfr. lov nr. 202 af 20. maj 1933) svares grundstigningsskyld beregnet på grundlag af stigningen i grundværdien efter fradrag for forbedringer. Grundstigningsskylden udgør *4 pct. årlig af den afgiftspligtige grundstigning*, jfr. § 7. Udenfor pligten til at svare grundstigningsskyld falder ejendomme, hvoraf der svares grundrente til staten eller til den kommune, hvori ejendommen er beliggende.

Grundbeløbet (nulpunktbeløbet) ved udmålingen af værdistigningen skal fremtidig være grundværdien efter fradrag for forbedringer ved *den 10. alm. vurdering* pr. 1. oktober 1950. De i henhold til reglerne i lov nr. 202 af 20. maj 1933 fastlagte grundbeløb finder sidste gang anvendelse ved den 10. alm. vurdering.

Om nulpunktets flytning fra 1932 til 1950 se foran.

De to følgende paragraffer lyder i deres helhed således:

„§ 6. Efter hver almindelig vurdering, første gang efter den 11. alm. vurdering, foretages der for hele landet, undtagen København, Frederiksberg og Københavns amtsråds-kreds, en opgørelse af *den procent, hvormed grundværdien af samtlige ejendomme overstiger grundværdien ved den 10. alm. vurdering*. Procenten afrundes opefter til nærmeste fulde procent.

I tiden indtil den påfølgende almindelige vurdering gives der hver ejendom et tillæg til ejendommens grundbeløb med denne procent, beregnet af grundbeløbet (*grundbeløbstillæg 1*).